

Константин Величков

XXXIX. В часът вечерни...

В часът вечерни спирам се с наслада
край малкий залив. После дълъг път
в борба с стихииите калена ладья
почива, морна още, край брегът.

До старий капитан, на кръг седнали,
матрозите, след скромний си обед,
приказват за прежежда, за печали,
за дългий път, кой чака ги напред.

Фенер окаден смутно мъжделее
на мачтата, платната де висят;
в безоблачно небе луната грее,

матрозите прибират се да спят,
вълните глухо надалек шумят
и ладията тихо се люлее.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6371>]